

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obvinenému proti **K. É.**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 2 T 60/05 prerokoval na neverejnom zasadnutí 05. februára 2008 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka dovolanie obvineného K. É. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. mája 2006, sp. zn. 4 To 43/2006 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. É. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Košiciach I zo 07. februára 2006, sp. zn. 2 T 60/05 bol obvinený K. É. uznaný za vinného v bodoch 1/ a 2/ z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006, v bode 3/ z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 a v bode 4/ z trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 28. apríla 2005 asi o 01.40 hod. v K. na ulici M. pred V. P. vedľa nočného klubu E. začal verbálne útočiť na svoju priateľku N. K., vykrikovať po nej a následne nezisteným spôsobom rozbil sklenenú výplň dverí zadného vchodu do V. P., čím takto svojim konaním spôsobil škodu v neprospech majiteľa P. Č. vo výške 270 Sk,

2/ po tomto konaní spoločne so svojimi priateľmi a N. K. odišiel na osobnom motorovom vozidle na ulicu B. na sídlisko D. H., kde sa opätovne s N. K. hádal, fyzicky ju napáchal a udieral ju do oblasti tváre, pričom týmto konaním jej nespôsobil žiadne zranenia,

3/ dňa 06. mája 2005 asi o 22.00 hod. v K. pred obchodným centrom B. na L. N. bezdôvodne fyzicky napadol poškodeného J. Š. tým spôsobom, že ho nohou kopol do oblasti sánky a následne udrel päťou ruky do spánkovej časti hlavy, v dôsledku čoho mu spôsobil zranenia podľa vyjadrenia znalca a to: zlomeninu sánky na dvoch miestach s posunutím úlomkov, ktorá vyžadovala napravenie úlomkov a nekovovú fixáciu sánky k hornej čeľusti, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní osem týždňov,

4/ dňa 21. mája 2005 asi o 20.00 hod. v K. na ulici B. č. X. za použitia násillia poškodil vonkajšie ľavé vchodové dvere na potravinách spol. V., a. s., v obchodnom centre O., čím takto svojim konaním spôsobil škodu pre spol. V., a. s., so sídlom v K. vo výške 14 614 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému P. Č., nar. X., bytom K., R. č. X., škodu vo výške 270 Sk.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bol poškodený P. Č. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený K. É. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením zo 17. mája 2006, sp. zn. 4 To 43/2006 podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal obvinený K. É. dovolanie prostredníctvom obhajcu (zákonná podmienka uvedená v § 373 ods. 1 Tr. por.). Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie prvostupňového Okresného súdu Košiciach I je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, pričom vytýkané pochybenie nebolo napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 To 43/2006. V dôsledku toho bol uznesením označeného krajského súdu zo 17. mája 2006, sp. zn. 4 To 43/2006 porušený zákon v ustanovení § 256 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 220 ods. 2 Tr. por. a to v jeho neprospech. Dovolateľ v uvedených súvislostiach poukázal na to, že odvolaciemu súdu unikla skutočnosť, že v prvostupňovom konaní boli vykonané dôkazy svedčiace v jeho prospech, ktoré súd nechal bez povšimnutia, nevyhodnotil ich a svoje rozhodnutie oprel o nezákonný dôkaz – rekogníciu a jediný dôkaz svedčiaci v jeho neprospech, o výpoveď svedka a poškodeného J. Š. Existenciu rozporný dôkaz a dôkazov svedčiacich v jeho prospech, ktoré spochybňovali skutkové zistenia nevyhodnotili prvostupňový ani odvolací súd v súlade so zásadou „in dubio pro reo“.

Z uvedených dôvodov obvinený K. É. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 17. mája 2006, sp. zn. 4 To 43/2006 bol porušený zákon v jeho neprospech v ustanovení § 256 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 220 ods. 2 Tr. por. Ďalej navrhol podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušiť dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Košice I zo 07. februára 2006, sp. zn. 2 T 60/05 – vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. tomuto okresnému súdu prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor vo vyjadrení k podanému mimoriadnemu opravnému prostriedku navrhol dovolanie obvineného K. É. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože obvineným uplatnený dovolací dôvod nie je naplnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý uplatnil obvinený K. É. a ktorým je dovolací súd viazaný (§ 385 ods. 1 Tr. por.) nemožno podriaďiť námietky obvineného smerujúce proti správnosti skutkových zistení prvostupňového súdu a hodnoteniu vykonaných dôkazov. Takéto okolnosti nemožno subsumovať pod žiadne dovolacie dôvody, pretože dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Dovolanie obsahujúce argumenty popierajúce správnosť urobených skutkových zistení vecne nezodpovedajú obvineným K. É. uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané súdom zákonným spôsobom. Obsahovo tomuto dovolaciemu dôvodu zodpovedá len tvrdenie obvineného, že rozhodnutie o vine a to v bode 3/ prvostupňového rozsudku je opreté o nezákonný dôkaz – rekogníciu vykonanú poškodeným J. Š.. Napriek tomu, že dovolateľ bližšie nerozvádza v čom má spočívať nezákonnosť tohto dôkazu vykonaného pred okresným súdom, dovolací súd bol povinný preskúmať opodstatnenosť tvrdenia obvineného už so zreteľom na to, že možnosť podania dovolania z dôvodu

uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je podľa § 371 ods. 3 Tr. por. viazaná na to, že pokiaľ bola dovolateľovi nezákonnosť vykonania dôkazu známa už v pôvodnom konaní, musel ju namietat' najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, pričom obvinený uvedenú zákonnú podmienku splnil. V podanom odvolaní (č.l. 345-347) totiž namietal aj to, že v rozpore s ustanovením § 93 ods. 2 Tr. por. vyšetrovateľ svedka a zároveň poškodeného J. Š. pred začatím rekognície nevyočul za účelom opisu identity opoznáwanej osoby, čím nebolo možné tento dôkaz vyhodnotiť z hľadiska hodnovernosti a objektivity ustáleného záveru.

Odvolací súd síce nepostupoval dôsledne, keď sa nevysporiadal s uvedenou námietkou obvineného, ovšem zamietnutím odvolania obvineného K. É. podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 neporušil zákon v jeho neprospech a to ani v ustanovení § 220 ods. 2 Tr. por.

Namietaný úkon – zápisnica o rekognícii vykonanej svedkom a poškodeným J. Š. v prípravnom konaní, bola totiž na hlavnom pojednávaní prečítaná v súlade s Trestným poriadkom, pričom samotný dôkaz, t.j. rekognícia 23. mája 2005 bola vykonaná zákonným spôsobom. Bol dodržaný aj postup uvedený v § 93 ods. 2 Tr. por., ktorý sa podľa § 103 Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 použil primerane aj na výsluch svedka, keď svedok a zároveň poškodený J. Š. na záver jeho výsluchu 16. mája 2005 opísal osobu, ktorá ho zbila a to dosť podrobným spôsobom (pozri posledný odsek na č.l. 93 spisu) s tým, že by túto osobu opoznal, keby ju ešte raz videl.

Z uvedených dôvodov neobstojí tvrdenie obvineného K. É., že rozhodnutie Okresného súdu Košice I je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.) a že vytýkané pochybenie, ktorého sa dopustil súd prvého stupňa nebolo napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku (dôvod dovolania podľa § 374 ods. 3 Tr. por.).

Na základe týchto zistení Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací pre nesplnenie podmienok dovolania odmietol dovolanie obvineného K. É. bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 05. februára 2008

JUDr. Peter Krajčovič, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: